

Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»

ЗАКОН УКРАЇНИ

Верховна Рада України постановляє:

Внести зміни до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42–43, ст. 378 із наступними змінами), виклавши його в такій редакції:

«Закон України Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Цей Закон встановлює умови та порядок відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом та застосування ліквідаційної процедури з метою повного або часткового задоволення вимог кредиторів.

Розділ X ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через рік з дня його опублікування, крім:

підпункту 14 пункту 7 розділу X «Прикінцеві та перехідні положення», який набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування;

положень щодо офіційного оприлюднення відомостей про справу про банкрутство на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет, які набирають чинності через два роки з дня опублікування цього Закону. До набрання чинності цими положеннями офіційне оприлюднення відомостей про справу про банкрутство здійснюється в офіційних друкованих органах (газетах «Голос України» або «Урядовий кур'єр»).

2. Справи про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи,

збагачувальні фабрики, шахтовуглебудівні підприємства), створених у процесі приватизації (корпоратизації), у статутних капіталах яких частка держави становить не менше ніж 25 відсотків і продаж акцій яких розпочався, можуть бути порушені не раніш як через один рік від початку виконання плану приватизації, крім тих, що ліквідуються за рішенням власника.

3. Справи про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи, збагачувальні фабрики, шахтовуглебудівні підприємства), у статутних капіталах яких частка держави становить не менше ніж 25 відсотків, не порушуються з дня набрання чинності Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» до 1 січня 2013 року, крім тих, що ліквідуються за рішенням власника.

4. Провадження у справах про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи, збагачувальні фабрики, шахтовуглебудівні підприємства), у статутних капіталах яких частка держави становить не менше ніж 25 відсотків, порушені після 1 січня 2000 року, підлягає припиненню, крім тих, що ліквідуються за рішенням власника.

5. Нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

6. З дня набрання чинності цим Законом продовжують діяти ліцензії на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора). Протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом державний

орган з питань банкрутства безоплатно замінює за заявою арбітражного керуючого чинну на день набрання чинності цим Законом ліцензію на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) на свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), яке відповідно до цього Закону надає право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора). Після закінчення цього строку втрачають чинність ліцензії на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

7. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

частину першу статті 12 доповнити пунктами 7 і 8 такого змісту:

«7) справи у спорах з майновими вимогами до боржника, стосовно якого порушено справу про банкрутство, у тому числі справи у спорах про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником; про сплату податків, зборів (обов'язкових платежів); стягнення заробітної плати; поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника, а також визнання недійсними рішень державних органів, пов'язаних з майновими вимогами до боржника;

8) справи за заявами про затвердження планів санації боржника до порушення справи про банкрутство»;

статтю 16 доповнити частиною такого змісту:

«Справи у майнових спорах, передбачених пунктом 7 частини першої статті 12 цього Кодексу, розглядаються господарським судом, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство»;

2) частину першу статті 210 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради

України, 2003 р., № 18–22, ст. 144) викласти в такій редакції:

«1. Кредиторами неплатоспроможних боржників є юридичні або фізичні особи, а також органи державної податкової служби та інші державні органи, які мають підтверджені у встановленому порядку документами вимоги щодо грошових зобов'язань до боржника»;

3) друге речення частини другої статті 156 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40–44, ст. 356) викласти в такій редакції: «Збільшення статутного капіталу товариства для покриття збитків не допускається, крім випадків, встановлених законом»;

4) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35–37, ст. 446):

пункт 1 частини першої статті 3 доповнити словами «крім випадків, встановлених законом»;

частину третю статті 17 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) які належить вирішувати в порядку господарського судочинства»;

5) абзац другий підпункту 14.1.226 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13–17, ст. 112) після слова «адвокатів» доповнити словами «арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)»;

6) статтю 22 Закону України «Про державну таємницю» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 49, ст. 428; 2010 р., № 46, ст. 537; 2011 р., № 33, ст. 329) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Допуск до державної таємниці під час застосування до боржника судових процедур банкрутства у встановленому законодавством порядку надається органами Служби безпеки України арбітражному керуючому (розпоряднику майна, керуючому санацією, ліквідатору) після проведення його перевірки за поданням державного органу, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, до сфери управління

якого (якої) належить боржник або який (яка) є замовником робіт, пов'язаних з державною таємницею».

У зв'язку з цим частини п'яту–сьому вважати відповідно частинами шостою–восьмою;

7) пункт 31 частини третьої статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2011 р., № 11, ст. 69, № 48–49, ст. 536) виключити;

8) частину четверту статті 6 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50) доповнити пунктом 211 такого змісту:

«211) страхування цивільно-правової відповідальності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) за шкоду, яку може бути завдано у зв'язку з виконанням його обов'язків»;

9) абзац третій статті 2 Закону України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 10, ст. 77; 2005 р., № 2, ст. 31; 2011 р., № 45, ст. 493) виключити;

10) у статті 36 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31–32, ст. 263 із наступними змінами):

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Державний реєстратор, отримавши документи для проведення державної реєстрації припинення юридичної особи в результаті її ліквідації, зобов'язаний перевірити інформацію про наявність відкритих виконавчих проваджень стосовно такої юридичної особи».

У зв'язку з цим частини четверту–чотирнадцяту вважати відповідно частинами п'ятою–п'ятнадцятою;

частину десяту доповнити абзацами такого змісту:

«стосовно юридичної особи відкрито виконавче провадження;

стосовно юридичної особи відкрито про-

вадження у справі про банкрутство юридичної особи»;

11) частину першу статті 76 Закону України «Про міжнародне приватне право» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 32, ст. 422) після пункту 10 доповнити новим пунктом такого змісту:

«11) якщо у справі про банкрутство боржник має місце основних інтересів або основної підприємницької діяльності на території України».

У зв'язку з цим пункт 11 вважати пунктом 12;

12) абзац перший частини п'ятої статті 15 Закону України «Про акціонерні товариства» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 50–51, ст. 384) викласти в такій редакції:

«5. Збільшення статутного капіталу товариства для покриття збитків не допускається, крім випадків, встановлених законом»;

13) у Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19–20, ст. 142, № 45, ст. 476):

у статті 26:

частину першу доповнити пунктом 61 такого змісту:

«61) офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури»;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. У разі відмови у відкритті виконавчого провадження на підставі пункту 61 частини першої цієї статті державний виконавець у постанові зазначає найменування господарського суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство боржника, номер справи про банкрутство, а також роз'яснює стягувачу його право звернутися до цього суду з відповідною заявою для задоволення своїх вимог під час ліквідаційної процедури спільно з іншими кредиторами»;

у частині першій статті 37:

у пункті 8 слова «а також у разі звернення стягнення на заставлене майно» виключити; доповнити пунктом 16 такого змісту:

«16) затвердження плану санації боржни-

ка до порушення провадження у справі про банкрутство»;

у статті 49:

пункт 7 частини першої доповнити словами «офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Постанова про закінчення виконавчого провадження у разі офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури вноситься державним виконавцем не пізніше наступного дня, коли йому стало відомо про такі обставини. При цьому виконавчий документ надсилається до господарського суду, який прийняв постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури»;

у статті 50:

частину першу після слів «крім направлення виконавчого документа за належністю іншому органу державної виконавчої служби» доповнити словами «офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. У разі закінчення виконавчого провадження внаслідок офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури виконавчі документи можуть бути повторно пред'явлені до виконання у визначені статтею 22 цього Закону строки, якщо у зв'язку

із припиненням провадження у справі про банкрутство вимоги, підтверджені такими документами, не були задоволені повністю або частково та не вважаються погашеними (списаними, прощеними) відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»;

14) пункт 2 частини другої статті 4 Закону України «Про судовий збір» доповнити підпунктами 12–17 такого змісту:

«12) заяви про затвердження плану санації до порушення провадження у справі про банкрутство – 1 розмір мінімальної заробітної плати;

13) заяви про порушення справи про банкрутство – 5 розмірів мінімальної заробітної плати;

14) заяви кредиторів, які звертаються з грошовими вимогами до боржника після оголошення про порушення справи про банкрутство, а також після повідомлення про визнання боржника банкрутом – 1 розмір мінімальної заробітної плати;

15) заяви про визнання правочинів (договорів) недійсними та спростування майнових дій боржника в межах провадження у справі про банкрутство – 1 розмір мінімальної заробітної плати;

16) заяви про розірвання мирової угоди, укладеної у справі про банкрутство, або визнання її недійсною – 1 розмір мінімальної заробітної плати;

17) апеляційних і касаційних скарг у справі про банкрутство – 0,5 розміру мінімальної заробітної плати».

Президент України
м. Київ
22 грудня 2011 року
№ 4212-VI

В. ЯНУКОВИЧ